

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54

Ο Γιάννης κι' ο Μαρής μιλοῦνε κι' απορεῖς.

Γ.— Καὶ τώρα πλέον, βρέ Μαρῆ,
πώτελειώσαν οι χοροί,
κι' ἔξειλιπον οι εὐθυμοί παληγάτσοι, κι' ἀρλεκίνοι,
τι ἄλλη διασκέδασις προώρισται νὰ γίνη;
Πόση νῦν θὰ στρέψωμεν τὸν νοῦν
καὶ πῶς ή ψῆφος θὰ περνοῦν
τοῦ Γούναρη καὶ Ράλλη
ώς ποὺ νάρθη τρελλότερο τὸ ἄλλο' καρναβάλι;
Τώρα ποὺ οὐδέποτε τὴν φέτα τούτην
καὶ δὲν θὰ βλέπης μασκαρᾶ
κάθε κοσμοπολίτη,
ἄλλ' ἐν νηστείαις αὐστηράν
τὴν Σύνοδον τὴν Ιεράν
μὲ τὸ Μητροπολίτη,
τώρα ποὺ ἐπιβάλλεται ἀπὸ χρόονς ν' ἀπέχωμεν
καὶ ντομίνα δὲν ἔχομενοι
νὰ μετεμφιεσθῶμεν,
εἰς τί συμφέρει ἐθνικῶς νὰ ἐπασχοληθῶμεν;

Μ.— Άφοῦ ιρισίμους ἐποχάς τοιαύτας διατρέχομεν
ποὺ κυβερνήσεις ἔχομεν
προσωρινάς κι' ἔκτάκτους
κι' ἄφοῦ αἱ κυβερνήσεις μας τῆς νεολαίας φείδονται
καὶ παρατάσεις δίδονται
εἰς τοὺς ἀγνοτάκτους,
θαρρῶ πῶς ἀνακούφισις θᾶν' ἐθνικῶς μεγάλη
νὰ μᾶς δοθῇ παράτασις καὶ γιὰ τὸ καρναβάλι,

Ἐδώ π' ἀπαγορεύεται συμμετοχὴ καὶ δρᾶσις,
μᾶσις ἐπιχειρήσεων εἰν' αἱ διασκεδάσεις.
κι' η σεβαστὴ κυβέρνησις ὑπ' ὅψιν τῆς ἀς λάβῃ,
πῶς τούτου μοναχὰ τὸν κόσμον τὸν ἀνάβει
κι' αὐτὸ τὸ ἐπιφόνημα
εἶναι τὸ μόνον φρόντια
ποὺ τὴν ψυχὴν τοῦ Ελλήνος τὴν καιει σὸν κομίνη
κι' αὐτὸ θαρρῶ πῶς σύμβολον τοῦ Εθνούς θ' ἀπομείνῃ.

Γ. Αὐτὸ τὸ φρόνημα κι' ἔγῳ ν' ἀκολουθήσω θέλω·
κι' ὅσο βαστάνονται οἱ καιροὶ
ποὺ τὸ κανόνι μὰ βαρῆ,
νὰ μὴ σ' ἀκούσουνε, Μαρῆ,
νὰ λέσ γιὰ Βενιζέλο,
γιατὶ διωροφύλακας ἀμέσως θὰ σ' ἀρπάξῃ
ώς κιαν ἐπικίνδυνον στὴ δημοσία τάξι.

Υπηρεσίας σοβαρὰς στὸ "Εθνος" θὰ προσφέρῃς
μὲ τὸ νὰ λέσ τὸ πῶς γλεντᾶς καὶ τὶ παιγνίδια ξέρεις.
Μεγάλως θὰ σ' εύγνωμονη, Μαρῆ, τὸ "Υπουργεῖο"
ἄν υποδειξῃς κάθε τί^{τι}
ποὺ τώρα τὴ Σαρακοστὴ^{τη}
νὰ προκαλέσῃ μπριό,
ἄλλ' ἀν τολμήσῃς νὰ σκεφθῆς Λευτέρη καὶ πατρίδα,
ἔπηρ' διαλόος καὶ σὲ καὶ τὴν ἐφημερίδα!

Μακράν, μακράν αἱ σοβαραὶ περὶ πατρίδος σκέψεις!
Μπορεῖς νὰ ἔχῃς δηλαδὴ καὶ ὄνειρα καὶ βλέψεις,
πλὴν ταῦτα μόνον ἔχετα τὴν ὥρα ποὺ κοιμᾶσαι
κι' δταν ξυντάς λησμόνα τα· ποτὲ μὴν τὰ θυμᾶσαι!
Τ' "Αγαθαγγέλου διάβαζε καθ' ὑπνον τὴ φυλλάδα
καὶ δσο θέλεις βλέπε τὴ μεγάλη τὴν "Ελλάδα"
ἄλλα μὴ φθάσῃς καὶ ποτὲ εἰς τὴν ἀνοησία
νὰ πῆς πῶς ἀποζήτησες τὴ δρᾶσι τοῦ Μεσία
γιατὶ θὰ γίνῃς μισητὸς ἀμέσως ἀφ' τὰ πλήθη
ποὺ περιμένουν νὰ λυθῆ
χωρὶς τουφέκι καὶ σπαθί^{τη}
τὸ μέγα παραμῆθι!

Μήν περιμένῃς προκοπὴ τοῦ φύλλου σου καμιά
ἄν πῆς πῶς βλέπεις πανταχοῦ τὴν ἐθνικὴ ζημία.
Θ' ἀκμάσῃς οἰκονομικῶς
καὶ γιὰ προφήτης ἐθνικὸς
ἔλπιζω νὰ περάσῃς,
ἄν γράφῃς πῶς μᾶς ἔσωσε ἡ τῶν γερόντων δρᾶσις
κι' ἀν θέλῃς ν' ἀποκτήσουμε τὸ σέβας δλουνῶν,
τὸ Βενιζέλο πρὸ παντὸς νὰ θεωρῆς ζουρλόνε.

Άν θέλης νᾶσαι προσφιλής
καὶ στοὺς πατέρας τῆς Βουλῆς
καὶ στοὺς ἀπαλλαγέντες,
δσο μπορεῖς ἀπόφευγε τὴς σοβαρὲς κουβέντες.

Κ' ἀν θέλης ἔπαινο ν' ἀκοῖς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΑΙΓΑΙΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

"Αν θέλησε νὰ μὴν εὔρουμε μπελάδες στὴν Ἀθῆνα,
μὴ γράφῃς πῶς πλανώμεθα
ἀλλὰ πῶς κυβερνώμεθα
μὲ τοὺς γερόντους φίνα.

Καὶ νὰ προσθέτης μάλιστα εἰς τὰ γραφόμενά σου,
πῶς μᾶλλον γερμανόφιλον εἶναι τὸ φρόνημά σου
ἀλλ' ἐπειδὴ φοβώμαστε λιγάκι τὴν Ἀγγλία,
ὑπάρχει ἐν τῇ στάσει μας ποιά τις ποικιλία.

Αἰσθήματα πολεμικά,
τούτεστιν Βενιζέλινα
ἄντισσας κι' ἔχεις, πνίγτα
καὶ μὴν τὰ ξαναθυμηθῆς γιατί θὰ φύγῃς νύχτα.
"Ακού κι' ἐμὲ ποῦ σου μιλῶ·
κι' ἀν ἐννοήσεις ἔνα καλό
στὸ "Εμνος σου νὰ κάμης,
κάτσε καὶ κοροϊδευε μὲ τὰς ἑπτὰ Δυνάμεις,
ὅπως δι μάρωμπα Στέφανος καὶ οἱ συνυπουργοί του
καὶ οὗτος χαίρεται ή Ἑλλὰς εὐνοίας ἀπολύτου.

"Αν ἐννοήσεις ἀρμονικῶς τὴν λύραν μας νὰ κρούσωμεν
καὶ ὅχι νὰ προσκρούσωμεν
μοιραίως εἰς σκοπέλους,
νὰ μὴν ἐνδιαφέρεσαι ποσῶς γιὰ Βενιζέλους.
Στὸ Βασιληᾶ νᾶσος εύπειθῆς
καὶ χάριν του νὰ προσπαθῆς
σὲ κάθε σου τραγοῦδι,
νὰ κρύψῃς δῶσον δύνασαι τὰ χρόνια τοῦ Σκουλούδη.

"Αν θέλησε νὰ μᾶς σέβονται καὶ νὰ μᾶς καληγοῖταις
κι' ὅχι νὰ μᾶς γαυγίζουνε
οἱ ἔφεδροι σὰν σκύλλοι,
πρέπει νὰ εἶσαι σύμφωνος μὲ τὸ Χαλκοκονδύλη,
ποῦ κατὰ τὴς πολιτικῆς τοῦ Γίγα εξανέστη
καὶ μᾶς τὸν ἔστειλ' ὁ Θεός μέσος ἀπὸ τὸ Τριέστι
τὰς ὥρας ταύτας τῆς δεινῆς συγχύσεως τοῦ κράτους,
νὰ μᾶς φωτίζῃ δι σοφὸς
μὲ τῆς «Ημέρας» του τὸ φῶς
κι' ἐμᾶς τοὺς ἀγραμμάτους.

"Αν ἐννοήσεις ν' ἀγαπηθῆς,
τὸ πρόγραμμα ν' ἀκολουθῆς
ποῦ θέλεις ή όωμησύνη.
Στὴ μέση μόνον γιὰ στολὴ νὰ τῶχῃς τὸ σπαθάκι σου·
καὶ σύμφωνα μὲ τὸ συρμὸ διούριζε τὸ μουστάκι σου
γιὰ νὰ συναγωνίζεσαι τὴν κάθε δεσποσύνη.

Λέγε καὶ σὺ τὰς σκέψεις σου σὰν δημοσιογράφος,
τώρα ποῦ τόσοι χειρούργοι κόβουν τὰς ἀρτηρίας μας,
περὶ τοῦ πῶς νὰ κάνωμεν προφορικῶς κι' ἔγγραφως
τὰς διαμαρτυρίας μας,
ἀλλὰ καὶ πρόσεχε πολὺ μὴν κάμης τὴν μωρία
νὰ πῆς πακό γιὰ τὴν Τουρκιὰ καὶ γιὰ τὴν Βουλγαρία
γιατὶ αὐτά, μωρὲ Μαρῆ, τάλεγε κι' ὁ Λευτέρης
ἀλλ' ἀνεχώρησε γοργῶς
κι' ἀπὸ κοτζᾶ πρωθυπουργὸς
γνωρίζει τώρα σὰν ἐσὲ στοὺς δρόμους κασομέρης.

"Αν θέλησεις νάμαστε κι' ἀγαπημένοι μὲ ὄντος
χωρὶς νὰ περιτέσωμεν σ' ἀκάνθας καὶ τριβολίτες,
σοῦ συνιστῶ τὴν γλώσσα σου νὰ τὴν περιορίσῃς
καὶ σ' δι τὴν ὁ Γούναρης μὴ φέρνῃς ἀντιρρήσεις.

Μήν ἀμφιβάλλῃς γιὰ τὸ νοῦ
τοῦ ξακουσμένου Πατρινοῦ
ποῦ φύλακας ουδέτερος ἐτέθη τῆς Πατρίδος·
εἰν' ἀπὸ κεῖ ποῦ γίνεται τὸ σπίτο τῆς σταφίδος,
ἐνῷ αὐτοὶ π' ἀποτελοῦν τὴν Τετραπλῆ Ἀντάτα,
κατάγονται ἀπὸ τὰ χωρὶς ποῦ γίνεται ή πατάτα.

"Αν ἐννοήσεις, μωρὲ Μαρῆ,
στὴ συνοικία τοῦ Ψυρῆ
πανευτυχεῖς νὰ ζήσουμε μὲ διμόνια μεγάλη,
καὶ ὅχι ἀγαγκαστικῶς
νὰ φύγουμε κακὴν κακῶς
γιὰ τὸ Ληξοῦρι πάλι,
νὰ λέσ, πῶς ἀν τὴν σήμερον ὅλο τὸ κράτος κλαίει
καὶ τὴν κραυγὴν του πῶς πεινᾶ
δὲν τὴν ἀκούνε πουθενά.
μόνον αὐτὸς δι ἀκριτος δι Βενιζέλος φταίει!

"Αν θέλησε νὰ θεωρηθῆς
ώς ἔνας ἄνθρωπος εὐθύς
καὶ χαρακτήρας ντρίτος,
νὰ λέσ χωρὶς νὰ ντρέπεσαι κανέναν ἀπολύτως,
πῶς δσα μᾶς συνέβησαν δυσάρεστα ἐσχάτως
κι' ἐν γένει σ' δσα ἔρχονται ἀνάποδα στὸ κράτος
ἐν οὐδετέρᾳ ἐποχῇ ποῦ δὲν ζητοῦνται εὐθύναι,
εἰς δλ' αὐτὰ ὑπαίτιος δι Βενιζέλος εἶναι.

Σὲ συμβουλεύω ἀπάθως νὰ τὰ κυττάζῃς ὅλα·
κι' ἀν οἱ ἀντίπαλοι στρατοὶ στὰ μέρη μας εὐρέθησαν
καὶ γύρω μας ἐτέθησαν
τὰ μυδαλιοβόλα,
κι' ἀν ἐν τῷ μέσῳ τῶν καπνῶν τῆς ἐμπολέμου φρίκης,
φιλοσοφοῦν οἱ Βούλγαροι περὶ Θεσσαλονίκης,
ἐσὺ τῆς Κυβερνήσεως νὰ σέβεσαι τὰς σκέψεις
κι' αὐτὰ ποῦ λέει δι Σαββώφ ποτὲ μὴν τὰ πιστέψῃς!

Μὲ στωϊκὴν ἀπάθειαν βλέπε τὰ πάντα τώρα·
κι' ἀν δι Σαράγη νέμεται τὴν οὐδετέρα χώρα,
κι' ἀν τῶν Βουλγάρων οἱ στρατοὶ^{πιστοὶ στὴ Γερμανία,}
μέσα στὰ σπίτια μας κι' αὐτοὶ^{ζητοῦν φιλοξενία,}
ἐσὺ γιὰ τὰ συμβαίνοντα καμιλὰ μὴν ἔχῃς ἐννοία,
καὶ στοῦ Σκουλούδη ἀσφαλῆς ιρεμώσουνε τὰ γένια.

Ποσῶς νὰ μὴν ἀδημονῆς καὶ νὰ στενοχωρεῖσαι
ἄν ἔξη μῆνες ἔφεδρος ἀνευ αἰτίας εἰσαι
ἀλλὰ τὴν κουραμάνα σου νὰ τρως ἐν τῷ θαλάμῳ
καὶ μὴν ἐνδιαφέρεσαι ἀν χτίζουμε στὸν ἄμμο
ἢ ἀν διὰ τῆς στάσεως αὐτῆς τῆς οὐδετέρας
τὰ ἐθνικά μας ὄνειρα θὰ φέρωμεν εἰς πέρας.

Παρέα μὲ τὸ σιτιστὴ
τοῦ λόχου σου νὰ πλάσῃς,
νὰ τρως τὴν σοῦπα σου ζεστὴ
καὶ μὴ διωτᾶς γιὰ δράσεις.

Στὸ λόχο σου καθώσουνε μὲ χέρια σταυρωμένα,
νὰ σὲ παχαίνουν τ' ἄλευρα τὰ ἐπιτεταμένα.

βάνεις καὶ κείμενα τοῦ ζωγράφου τοῦ λαζαρίου
καὶ βούσκε τὴν μαγείρισσα τοῦ ὑπολογανοῦ σου

ΙΑΚΟΒΑΝΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐνόσφι βλέπεις προεστούς στοῦ Ἐθνους τὸ τιμόνι,
στὸ λόχο σου καθώσουνε
κι' ἀνέτως ψειρίζωσουνε
καὶ χεῖρες κι' εὐδαιμόνει.

Ἐνόσφι βλέπεις γέροντας στοῦ κράτους τὸ κατάρτι,
ἡ μέρα πώπερίμενες μὴν περιμένης νᾶρτη.

Μήν περιμένης, βρὲ Μαρῆ,
νὰ κόψῃς δάφνη πιὸ χλωρὴ

τώρα πῶβουβαθήραμε καὶ ψόφιος εἶν' ὁ Λύκος.
Μ.— Μὰ τί μὲ θέλουνε λοιπὸν νὰ μὲ βαστοῦν ἀδίκως;
Κι' ἀφοῦ οἱ κυβερνῆτες μας δηλώνουν δῦλο ἔνα
πῶς φίλους ἔχουμε πολλοὺς ἀλλὰ ἐχθρὸν οὐδένα,
μεγάλως δὲ μᾶς σέβονται κι' οἱ Τοῦρκοι κι' οἱ Βουλγάραι.
ποῖος ὁ λόγος νὰ κρατοῦν τὸν κόσμο στὸ ποδόρι;

Γ.— Αὐτὸς ὁ κόμπος ἀκριβῶς ἔχει πολλοὺς ζαλίσει
καὶ μ' ὅσο νὰ ζαλίζονται δὲν βρίσκουνε τὴ λύσι.
Ἐδῶ, Μαρῆ, ὡς φαίνεται, μπερδεύονται τὰ πράμματα
τώρα στὰ γεροντάματα.
Ἐδῶ κι' ἐμένα σταματᾷ ὁ νοῦς κι' ἡ φαντασία
κι' ἐκστατικῶς χωρὶς μιλιά,
πότε κυττῶ τὸ Βασιλῆα
καὶ πότε τὸ Μεσία!

Βλέπω τὸν ἔνα καὶ ὁτῶ: τί νὰ συμβαίνῃ ἄρα;
Καὶ πῶς αὐτὸς πώπετας τὴ σκούφια του γιὰ σμπάρα
κι' ἔτρεχε "δῶ κι' ἀστραφτε" καὶ
μ' ἀνδρεία προπατορικὴ
κι' ἐπέτας μὲ τὸ σπαθὶ τὰ κάστρα στὸν ἀέρα,
νὰ μὴ μοῦ λέγ «πᾶμ' ἐμπρὸς καὶ βάστα τὴν παντιέρα»
ἀλλ' ἀνεργο στὸ θάλαμο τοῦ λόχου νὰ μὲ κλείνῃ
καὶ γκοβερνάντα φρόνιμη τὸ Ράλλη νὰ μ' ἀφίνῃ;

Βλέπω τὸν ἄλλον ἥρωα ποῦ μὲ τὰ θαύματά του,
ἀνάστησε τὸ Ἐθνος μας πούτανε ψόφιο κάτου,
στὴν ἄκρη πεταμένονε καὶ ἄχρηστον τελείως
εἰς δὲ τοὺς ἐθνικόφρονας νὰ φαίνεται γελοῖος,
κι' ἔχω τὸ μπούσουλα, μαρῆ, καμένονε μεμίας
κι' ἄη Νικόλα βόχτα μας σ' αὐτὰς τὰς τρικυμίας!

Ποῦ πάω, τί ἐπιζητῶ καὶ τί εὐθύνας φέρω,
ἀνάθεμά σο ἔρω!
Τὸ Βασιλῆα μου βέβαια πιστῶς θ' ἀκολουθήσω
καὶ τὴν ψυχὴν εἰμ' ἔτοιμος ὑπὲρ αὐτοῦ νὰ θύσω,
γιατὶ αὐτὸς μ' ἐδόξασε καὶ δάφνες μοῦ χαρίζει,
ἀλλὰ δὲν ἔρω δυστυχῶς καὶ τί μὲ τριγυρίζει!

"Οπου μοῦ πῇ ὁ Βασιλῆας, κλειστὰ τὰ μάτια τρέχω,
ἄλλα στὸ Γούναρη καμμὶα πεποιθησι δὲν ἔχω!
Κι' ἀν ἄλλα πράγματα συμβοῦν
καὶ καταδῶθε κατεβοῖν
τοῦ Τσάρου οἱ κοζάκοι,
τὶ θέλεις νὰ σου κάμω γὼ μὲ τὸ Μιχελιδάκη;

Γ.' αὐτὸς καθὼς σου ἔλεγα καὶ πάιν, σου ἔαναλέω,
πῶς εἶν' ἡ θάλασσα θολὴ
καὶ βρίσκουμ' ἀστραφταὶ πολὺ^{τὸ πελαγὸς πού πλέω,}
κι' ἀν ὁ καρδος τὰ πράγματα, Μαρῆ, δὲν μεταβάλλε,
μέν φαίνεται πᾶς θὰ μᾶς βγῆσυτο τὸ καρναβάλι.

Εἰς τὰς δεινὰς αὐτὰς στιγμὰς

ποῦ οὐδετέρα δι' ἡμᾶς

κι' ἡ ἄνοιξις ἐμύρισε,

φοβοῦμαι πᾶς ἐγύρισε

ἡ ἐποχὴ ἔκεινη

ποῦ διαρκῶς ἐτρέχαμε στοὺς δρόμους ἀρλεκῖνοι,

καὶ λόγῳ τῆς πολιτικῆς τοῦ τάδε καὶ τοῦ δεῖνα

δὲν ἔφευγ' ὁ Καρνάβαλος ποτὲ ἀφ' τὴν Ἀθῆνα.

Μ.— Τί γίνονται τὰ θέατρα τῶν ἐμπολέμων, Γιάννη;
Γ.— Εργάζονται δραστήρια·

κι' ὁ Χάρος εἰσιτήρια

νὰ κόβῃ δὲν προφτάνει!

Τῆς ἀνθρωπότητος, Μαρῆ, τὸ αἷμα πλημμυρίζει
καὶ τ' ἀνθη τῆς ἀνοίξεως ἔκεινο τὰ ποτίζει,
κι' ὁ Κάιζερ δ συμπαθής καὶ προσφιλέστατός μου,
διασκεδάζει ἔξοχα μὲ τὴ σφαγὴ τοῦ κόσμου.

Παντοῦ τοῦ βλήματος βοὴ

καὶ τοῦ πυρὸς μαυρίλα,

καὶ πέφτει κάτω ἡ ζωὴ

σὰν φθινοπώρου φύλλα

κι' ὁ Υψιστος ἐν οὐρανῷ ἰδοὺ ἀπολαμβάνων
καπνοὺς τῆς ἀγριότητος τῶν ἐπὶ γῆς τυράννων.

Μ.— Πῶς ἐτελείωσε λοιπὸν εἰς τὸ Βερδένη ἡ μάχη;

Γ.— Ποτέ σου μὴν παραδεχθῆς τελειωμὸ πῶς θάκη
οὔτε αὐτὴ οὔτε καμμὶα ἀπ' ὅσες συναφθοῦνε·
καὶ μόνον δταν ἐντελῶς οἱ μάχιμοι χαθοῦνε
καὶ μείνουν μόνον γέροντες ἐπὶ τῆς ὑδρογείου
ὅπως οἱ δύο Στέφανοι αὐτοῦ τοῦ Υπουργείου
π' ὁ ἔνας περισσότερον ἀπὸ τὸν ἄλλον τρέμει,
τότε μπορεῖ νὰ παύσουνε ἡ μάχες κι' οἱ πολέμοι.

Τοιάντα μῆνες εἶν' αὐτοὶ π' ἀφ' τῆς αὐγῆς τὸ χάραγμα
ἄλλη κουβέντα δὲν ἀκοῦς παρὰ τ' ἀλληλοσπάραγμα
καὶ τόσον ἐσυνήθισε καθένας τὰ σφαξίματα,
καὶ τόσον φιλοπόλεμος ὁ κόσμος ἔχει γίνει,
ποῦ τώρα πλέον ἔχασε καὶ λογικὴ κι' αἰσθήματα
καὶ τοῦ παραξιφαίνεται νὰ μελετᾶς εἰρήνη.
Εἰρήνη δὲν θὰ ζητηθῆ· ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ μόνη
τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς γῆς νὰ σαβανώῃ!

Μ.— Δὲν μοῦπες πῶς τάπέρασες τὴν Τυρινὴ βδομάδα·

Γ.— Αφοῦ εὑρέθηκα κι' ἔγδι μέσα στὴ ζουρλαμάδα
ἄλλη δουλειὰ δὲν ἔκανα παρὰ νὰ τριγυρίζω
σὰ γάϊδαρος Μαγιάτικος ἀσύνα νὰ γκαρίζω.

Πότε μασκέ, πότε παρε
ἔγνοιζα στὴς στράτες
κι' ἐπίγαιανα καὶ στὸ Ντορέ
μὲ τοὺς ἀριστοκράτες
καὶ δὲν ἔχόρταινα, Μαρῆ, κυττάζωντας ἐμπρός μου
σφριγῶντα τὰ κοράσια τοῦ ὅπως πρέπει κόσμου.

Ἐπήγαινα στὰ καμπαρὲ τὴ νύχτα ζαλισμένος,
ἔνθα δ' ἀστος δ' καλὸς δ' φραγκοπορεμένος

καὶ δεσποινής εἰσιγαντὸν καὶ ὁργοὶς κανοὶδες

καὶ πάμπολοι ἐπίσημοι σπουδαῖοι μασκαράδες

κι' ἐδιασκεδάζουν καρποὺς όλατων κι' εγώ τανίας

ἐπὶ τῆς Μαραθώνης τοῦ κράτους ψυρίνοις

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΤΗΡΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΕΩΓΕΡΓΟΥ

Κόκκινο ντόμινο φορδ
και φεύγω μετά βίας
και μπαίνω μέσα στὸ χορὸ
τῆς Τουρκικῆς πρεσβείας
και τοῦ φωνάζω τοῦ Γκαλήπ σφιχτὰ γιὰ ν' μ' ἀκούσῃ,
ἀσύντησις και βάρανε στὸ Βόσπορο οἱ Ρούσσοι.

Ἐπῆγα και στὸ Διεθνὲς
γιὰ ναῦρω φίνες καλλονὲς
μ' αὐτὲς νὰ ζαχαρόνω,
και ξέρεις ποὺν ἀπάντησα μπροστά μου; . . . Τὸ Βαρῶνο.
Μασκὲ τὸν εὔρηκα τὸν Σέγκ παρέα μὲ τὸν Κάρρο,
κι' ἐνῶ τὸν ἐπλησίασα πᾶς κάτι θὰν τοῦ πάρω,
τοῦπ' ἔνας ἄλλος μασκαρᾶς «σ' αὐτὸν λεφτὰ **νιξ ντάει**
γιατὶ ἔναι Βενιζελίκος κι' ἀδίκως θὰ στὰ φάγῃ!»

M.— Λυποῦμαι ποῦ ἀπέτυχες.

Γ.— Κι' ἐγὼ πολὺ λυποῦμαι
ἄλλα ἑλπίζω μὲ τὸ Σέγκ πῶς θὰν τὰ ξαναποῦμε
γιατὶ τὴν ἑβαρέθηκα αὐτὴν τὴν βιοπάλη
και σκέπτομαι ν' ἀσφαλισθῶ
μὲ τοῦ Βαρῶνου τὸ μισθὸ
ὅπως ἐκάμαν κι' ἄλλοι.

Ἐπῆγα και στὸ Θέατρο τὸ τελευταῖο βράδυ,
ποῦ μασκαράδες θελκτικοὶ
ἀρσενικοὶ και θηλυκοὶ
ἐχόρευαν κοπάδι,
πῆγα και σ' ἄλλας ἑορτὰς πολὺ ωραιοτέρας,
ἄλλα και σὰν τὰ Κούλουμα τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας
κάμμιαν ἄλλην ἑορτήν, σὲ βεβαιῶ δὲν εἰδα
ἔτσι σεμνὴ και ὕμιορφη ν' ἀριστῇ στὴν Πατρίδα.

Κοπέλες χαριτόρυτες ἀρχαῖα ντυμένες
και ὅχι εὐρωπαϊκῶς βαμβακοφουσκωμένες,
ἐχόρευαν καμαρωτὰ τὸ Μπάλο και τὴν Τούτα,
κι' ὅχι καντράλες τοῦ συρμοῦ
κι' ἄλλους χοροὺς τοῦ σκοτωμοῦ
ποῦ πέφτεις μὲ τὴν ντάμα σου και γίνεσαι σαλάτα.

Νὰ συγχαροῦμε τὴν Παρορὲν μέσ' ἀπὸ τὴν καρδιὰ μας
γιὰ τῆς ωραίες τῆς γιορτὲς
ποῦ τῶν προγόνων ἀρετὲς
χαρίζουν στὰ παιδιά μας.

Νὰ συγχαροῦμε τὴν Παρορὲν και τῆς μαθήτρες οὐλες.
Καμάρι τώχῳ νὰ θωρῶ
τὸν ὕμιορφό σας τὸ χορό,
σεμνὲς Ἑλληνοπούλες!

Tὰ Κεφαλληνιανὰ
ποῦ ψ' ἀκοῦτε τακτικά.

Τώρα μὲ τὰ καρναβάλια
τὰ ὑπέρποτε ζουρλά,
μὲ χοροὺς και στ' Ἀργοστόλι
τὰ περάσανε καλά.
Και ιδίως μ' ἀναγγέλουν
πῶς ἐπέτυχε πολὺ
ὁ χορὸς τῶν φιλανθρώπων
στῶν Ἀπόρων τὴν Σχολή.

Και βεβαίως ἐκ τῶν πρώτων
διεκρίθη κατ' αὐτόν,
ἡ Νομάρχης μὲ τὸ σῶμα
τὸ πρόλι, πολὺ λεπτόν.
Διεκρίθη και ὁ Πετρίδης
ὁ λαμπρὸς μηχανικός,
ἄλλα και ὁ ἐκ Λευκάδος
συμπαθῆς δικαστικός.

Μετὰ χριτοῦ ἀκείλας
και χορευτικῆς στρογγῆς,
ἐπηδούσε κι' ὁ σπετσεύρων
Δελαπάρτας Ηανάγκη,
κι' ἐχορεύανε μὲ μπρίο
οἱ Καπάτοι και οἱ Σάρε.

Διεκρίθη τὸν Αντωνάκη
η Δελαπάρταλα μύτη,
διεκρίθη τὸ πηγοῦν
τοῦ κυρίου Νεζερίτη,
διεκρίθη τὸ Κλεάνθη
και ἀμφότερα τοῦ Βλάχου
τὰ Παρισινὰ παιδιά.

Διεκρίθησαν κοπέλες
και κυρίες τῆς ἐποχῆς,
διεκρίθη κι' ὁ Σπινέλης
ἐπὶ τῆς ὑπόδοχης,
ἄλλ' ιδίως διεκρίθη
με τὰ δέρδι μιὰ δεσποινής
ποῦ τὸ νάζι τῆς προπάντων
δὲν ἀμφισθετεί κακεῖς.

Διεκρίθη μιὰ νυφοῦλα
σὰν σεμνὴ τριανταφυλλούλα,
διεκρίθη και ὁ Βάσος
πρὸς ἀπεισάς μειδῶν,
κι' ἔνας νεός Χαροκόπεος
φριχθεὶς ἐξ Ἰδανού.
Κι' ἐν τῷ μέσω τῆς τακτικῆς
εὐθυμίας και χαρᾶς,
διεκρίθη και ὁ Γιούλιος
επουνδαῖς φαναρᾶς.

ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΣΚΕΛΕΘΡΟ

Μέσα στὸν κοσμοχαλασμό,
στὴν κοσμανεμοξάλη,
π' ὅλος ὁ κόσμος καίγεται
ἀπὸ μιὰν ἀκρη σ' ἄλλη,
χουμῆξαν μ' ἀχορταγιὰ
μπακάληδες κι' ἐμπόροι
ἀπάνου στὴ φτωχολογιὰ
σὰν λύκοι ἀφ' τὰ ὅρη!

Τὴν ὥρα παραμόνευαν
και τὴ στιγμὴ φυλάγαν
μὲ τὴν ἀνθρωποθύελλα
κι' ὥρμήσανε τρεχάτοι·
τὸ αἷμα δλο τῶπικνε
και τὰ φαχνὰ τὰ φάγαν
κι' ἀπόμεινε τὸ σκέλεθρο
στὸ μαῦρον τὸν ἐργάτη!

Μ' ἀκόμη δὲν ἔχόρτασαν
τ' ἀγρίμη και οὐρλίζουν.
Ἀπάν' ἀπὸ τὸ σκέλεθρο
δὲν βγάνουν τὸ βλέμμα·
κι' ἀφος δὲν βρίσκουν πιὰ φαχνὰ
κι' ἀφος δὲν βρίσκουν αἷμα,
τὰ κόκκαλα του τὰ στεγνὰ
μασοῦν και πιπιλίζουν!

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ και ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ τοῦ Ζεζανέου, ὡς και οἱ εὐαρεστούμενοι νὰ ἐγγραφῶσι τοιοῦτο, ὅτι δεὶς πᾶσαν σχετικὴν αἴτησιν, νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν ἐνταῦθα διεύθυνσιν, ὁδὸς Καλλιθέας 54—'Αθῆνας.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Διὰ τὰς οἰκονομίας τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου, ταμιευτήριον εἰς πρώτην ξήτησην πρὸς 4%.

ΜΑΖΕΣΤΙΚ

Τὸ τελειότερον ξενοδοχεῖον τῶν Αθηνῶν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου.

Διευθυνταὶ οἱ Κεφαλληνες
ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΕΠΠΑΤΟΙ & E. MATIATOS

KONTINANTAL

Τὸ ἀξιοποετέστερον ξενοδοχεῖον τοῦ
Πειραιῶς
Διευθυνταὶ οἱ Κεφαλληνες
ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΑΜΑΝΗ

ΟΙΝΟΙ ΚΕΦΑΛΗΝΙΑΣ

S. G. ΤΡΑΤΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 2

Μαροδάφνη, δρυπόλα, μοσχάτο, Μονεμβασίας. Οίνοι παλαιοί, ἀγνοὶ ἐπιτραπέζιοι, κατάλληλοι πρὸς κατασκευὴν κινάς, μοναδικοὶ διὰ τὸν ἀναρωνύντας.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΡΑΣΣΑΣ

Ο Κεφαλληνὴν ίατρὸς δόδοντας ἐφαρμόζων τὰ τελευταῖα μέσα τῆς ἐπιστήμης. Οδὸς Πειραιῶς 14.

ΙΡΩΝΙΟΝ

Τὸ θαυμάσιον μυροπολεῖον και πουρεῖον ἐπὶ τῆς δόδου Σταδίου κατωθεν τοῦ Αρσακείου.

Διευθυντὴς ΚΩΣΤΗΣ ΙΓΓΛΕΣΗΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΣ

Οἰκογενειακὸν, εὐπρεπέστατον ξενοδοχεῖον ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ σταθμοῦ Λαργίου.

Διευθυντὴς ΠΕΤΡΟΣ ΘΙΑΚΟΣ

Η ΓΑΛΛΙΑ

εἰνε τὸ καθαρότερον ἐστιατόριον τῶν Χαντείων μὲ ὑλικὰ γνήσια και τιμὰς λογικάς.

Διευθυντὴς ΧΑΡΑΛ. ΛΕΙΒΑΔΕΣ

N. ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ

Ο καλλιτέχνης διποδηματοποιὸς εἰς τὸ κατάστημα τοῦ δροσίου παραγγέλλει τὰ διποδημάτα του δλος δ ἐκλεκτὸς κόσμος τῶν Αθηνῶν.

Οδὸς Σταδίου ἐνατὶ Αρσακείου.

ΟΛΟΙ οἱ ἐνταῦθα Κεφαλληνες ἀς μὴ λησμονοῦν τὸ καθαρότατον κουρεῖον τοῦ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΝΤΑΡΙΝΗ

Οδὸς Προαστείου 5

Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐνταῦθα συμπολιτῶν, εἰδοποιοῦνται διτὶ η ἐκ Κεφαλληνίας γνωστὴ μοδίστα γυναικείων φορεμάτων Κάτε ΠΑΠΑΣΤΑΡΙΑΤΟΥ Κεφαλῆς κατοικεῖ ἐν τῷ ὕδρῳ Ηροδοτοῦ

ΙΛΚΟΒ ΤΡΕΙΟΣ

ΕΝΤΡΙΚΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Σιγάρα καπνισουν ολοι
ΛΗΞΙΟΥΡΙΟΙ

Τόποις Π. Α. Πετράκον. — Αθῆναι.